

Sola

CARME ROMIA

En record de la poeta Alfonsina Storni

Dreta, d'esquena,
el marc l'emmarca
i la perfila.
Fa taca negra
la llum de lluna
que resta fora.
Cara desfeta
mira rabiüda
l'estol de pena
que l'acompanya
sense tornada.
Cau un plor sec.
De tots es guarda,
la por l'ajoca
i se sent sola.
Veu escanyada
que ja no parla,
tan sols grinyola.
Cap ple de crits,
vuit d'esperances
i pensaments.
Dits tremolosos
cerquen la vida
on no n'hi ha.
Del daltabaix
que és el seu viure
es mira l'aigua.
Ella l'espera
quieta a la riba
i li obre el pas.

ROMIA, Carme (2017): *Blaus de llunyania*. Valls: Quòrum Llibres.
Col·lecció: Poesia, núm. 3.